

ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.

ฉบับเสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

หมวด ๑	๑๐
บททั่วไป.....	๑๐
หมวด ๒	๑๐
เป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย	๑๐
หมวด ๓	๑๑
คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ	๑๑
หมวด ๔	๑๕
กองทุนภูมิอากาศ.....	๑๕
หมวด ๕	๒๔
แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ	๒๔
หมวด ๖	๒๕
ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก.....	๒๕
หมวด ๗	๓๓
การลดก๊าซเรือนกระจก	๓๓
หมวด ๘	๓๕
ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก.....	๓๕
หมวด ๙	๔๓
กลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน	๔๓
หมวด ๑๐	๔๘
ภาษีคาร์บอน.....	๔๘
หมวด ๑๑	๕๕
คาร์บอนเครดิต	๕๕
หมวด ๑๒	๕๗
การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๕๗
หมวด ๑๓	๖๓
มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม	๖๓

หมวด ๑๔	๖๔
บทกำหนดโทษ.....	๖๔
บทเฉพาะกาล	๖๗
บัญชีพิกัดอัตราภาษีคาร์บอน.....	๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกจากการสะสมของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศโลกได้ทวีความรุนแรงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญและรับมือกับปัญหาที่ตามมา ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของฤดูกาล การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้แสดงเจตจำนงที่จะขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจประเทศให้มีความยั่งยืนโดยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนและปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ในการนี้เพื่อดำเนินการเชิงรุกในการจัดการผลกระทบและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งใช้โอกาสในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน และดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศจึงจำเป็นต้องมีกลไกภาคบังคับและกลไกส่งเสริมที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ยกระดับความสามารถในการปรับตัว พันตัว สร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมไปสู่เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนอย่างบูรณาการ อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่มีใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถครอบคลุมการดำเนินการดังกล่าวได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณี ใช้ระบบคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้เกิดการบูรณาการในการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้มาตรการการรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมาตรการกลไกราคาคาร์บอนในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลในการบริหารจัดการปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยและความร่วมมือกับนานาประเทศในการลดปริมาณการสะสมของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศของโลก ประกอบกับใช้กลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดนเพื่อป้องกันการรั่วไหลของคาร์บอน และใช้กลไกสนับสนุนทางการเงินในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านประเทศ สร้างภูมิคุ้มกันและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนกำหนดโทษที่เหมาะสมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถควบคุมการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามกลไกบังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีมาตรการเรียกเก็บข้อมูลกิจกรรมเพื่อจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ และข้อมูลรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของนิติบุคคลเพื่อนำไปขับเคลื่อนมาตรการกลไกการค้าคาร์บอนในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดนเพื่อป้องกันการรั่วไหลของคาร์บอน ตลอดจนเพื่อให้มีกลไกส่งเสริมทางการเงินในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ กองทุนภูมิอากาศ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเพื่อจัดการปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย โดยการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแบบคาร์บอนต่ำ เสริมสร้างศักยภาพในการปรับตัวเพื่อให้ประเทศไทยมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันจะนำไปสู่การป้องกันและลดความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกผ่านการดำเนินงานร่วมกับนานาประเทศ โดยมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อรักษาไว้ซึ่งคุณภาพและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และความปลอดภัยในชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชน ปวงชนรุ่นหลัง และมนุษยชาติ ตลอดจนบรรลุการพัฒนาทางเศรษฐกิจแบบเป็นกลางทางคาร์บอนและปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาค ความเป็นธรรมและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงรูปแบบสภาวะอากาศและรูปแบบความแปรปรวนของสภาวะอากาศในระยะยาว อันเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของบรรยากาศโลกโดยตรงหรือโดยอ้อม เพิ่มเติมจากความแปรปรวนของ สภาวะอากาศทางธรรมชาติที่สังเกตได้ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

“ก๊าซเรือนกระจก” หมายความว่า ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซมีเทน ก๊าซไนตรัสออกไซด์ ก๊าซไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน ก๊าซเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน ก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ ก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ และก๊าซชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

“การลดก๊าซเรือนกระจก” หมายความว่า การดำเนินการของมนุษย์อันมีผลเป็นการลดหรือดูดกลับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งกำเนิด หรือเป็นการเพิ่มแหล่งกักเก็บก๊าซเรือนกระจก และการดำเนินการอื่นใดของมนุษย์อันมีผลเป็นการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศของโลก

“การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงหรือป้องกันความสูญเสียและเสียหาย ตลอดจนผลกระทบอื่นใดที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชน ระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สามารถรับมือกับความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการดำเนินการเพื่อพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้ดำรงอยู่ได้หรือได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

“การจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายความว่า การกำหนดกฎ นโยบาย แผน หรือการดำเนินมาตรการหรือกลไกใด ๆ ด้านการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนภูมิอากาศ

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนภูมิอากาศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนภูมิอากาศ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนภูมิอากาศ

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ข้อมูลกิจกรรม” หมายความว่า ข้อมูลที่สามารถนำมาประเมินหรือคำนวณปริมาณการปล่อย หรือ การลดก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง

“ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศ” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของระบบภูมิอากาศที่จำเป็นต่อการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอื่นใด ซึ่งจัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลเป็นหลัก

“ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศ” หมายความว่า สถานที่หรือระบบที่รวบรวม จัดเก็บ บริหารจัดการและเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศและข้อมูลการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ตามหลักการและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“แผนแม่บท” หมายความว่า แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

“แผนลดก๊าซเรือนกระจก” หมายความว่า แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

“แผนการปรับตัว” หมายความว่า แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

“สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” หมายความว่า สิทธิที่แสดงถึงปริมาณก๊าซเรือนกระจกซึ่งภาครัฐจัดสรรให้แก่บุคคล เพื่อควบคุมกำกับให้บุคคลปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ไม่เกินสิทธิและให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลดก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายของประเทศ

“สิทธิสำรอง” หมายความว่า สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สำรองไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

“นิติบุคคลควบคุม” หมายความว่า นิติบุคคลที่กรมประกาศให้เป็นนิติบุคคลควบคุมตามมาตรา ๗๙ รวมถึงนิติบุคคลควบคุมโดยสมัครใจและนิติบุคคลควบคุมใหม่

“นิติบุคคลควบคุมโดยสมัครใจ” หมายความว่า นิติบุคคลที่กรมประกาศให้เป็นนิติบุคคลควบคุมตามมาตรา ๘๐

“นิติบุคคลควบคุมใหม่” หมายความว่า นิติบุคคลที่กรมประกาศให้เป็นนิติบุคคลควบคุมตามมาตรา ๘๑

“ปีดำเนินการ” หมายความว่า ระยะเวลาแต่ละปีของระยะเวลาจัดสรรตามที่กำหนดในแผนจัดสรรสิทธิ

“แผนจัดสรรสิทธิ” หมายความว่า แผนการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

“ระยะเวลาจัดสรร” หมายความว่า ระยะเวลาทั้งหมดของแผนจัดสรรสิทธิใด ๆ

“การปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน” หมายความว่า การกำหนดราคาคาร์บอนจากการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตสินค้าที่นำเข้ามาภายในประเทศไทย

“ใบรับรองการปรับราคาคาร์บอน” หมายความว่า ใบรับรองที่แสดงถึงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงและทางอ้อมจากการผลิตสินค้านำเข้า โดยใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนจำนวนหนึ่งหน่วยแสดงถึงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำนวนหนึ่งตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

“ราคาคาร์บอนที่ได้ชำระไปแล้วตามกฎหมายในประเทศผู้ผลิตสินค้า” หมายความว่า จำนวนเงินที่จ่ายในประเทศผู้ผลิตสินค้า ภายใต้กลไกการลดก๊าซเรือนกระจกในรูปแบบของภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ หรือในรูปแบบของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งคำนวณจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตสินค้าที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

“การรั่วไหลของคาร์บอน” หมายความว่า การย้ายฐานการผลิตและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไปต่างประเทศ หรือการนำเข้าสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศเข้ามาแทนที่สินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตภายในประเทศไทย เพราะความเข้มงวดของนโยบายหรือกฎหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกัน

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีคาร์บอนที่เรียกเก็บจากสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัตินี้

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้ขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่ไม่ให้ความหมายรวมถึงการประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของโรงอุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึง ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรมด้วย

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“คาร์บอนเครดิต” หมายความว่า ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้จากการดำเนินโครงการการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งได้รับการรับรองและบันทึกในระบบทะเบียนของหน่วยงานเจ้าของมาตรฐานการรับรองคาร์บอนเครดิต โดยมีหน่วยเป็นตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

“การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ภายในประเทศ” หมายความว่า การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ หรือดำเนินการอื่นใดตามมาตรการหรือกลไกตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงมาตรการหรือกลไกอื่น

ที่กำหนดโดยหน่วยงานของรัฐซึ่งมีเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการก๊าซเรือนกระจก ตลอดจน วัตถุประสงค์อื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

“การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ” หมายความว่า การใช้คาร์บอนเครดิตที่เกิดจาก โครงการการลดก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยเพื่อแสดงผลการดำเนินงานหรือการบรรลุเป้าหมายการลด ก๊าซเรือนกระจกของประเทศหรือภาคอื่นภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ หรือของบุคคลที่มีใช้รัฐภายใต้ ข้อกำหนดขององค์การระหว่างประเทศหรือข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นภาคี ตลอดจนการใช้คาร์บอนเครดิต เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดที่คณะกรรมการกำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐานระหว่างประเทศ” หมายความว่า มาตรฐานการรับรองคาร์บอนเครดิตของกลไกที่จัดตั้งขึ้น ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

“มาตรฐานอิสระ” หมายความว่า มาตรฐานการรับรองคาร์บอนเครดิตนอกเหนือจากมาตรฐานระหว่าง ประเทศและมาตรฐานที่องค์การกำหนด

“ธุรกิจคาร์บอนเครดิต” หมายความว่า การประกอบธุรกิจตามประเภทดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการรับรองคาร์บอนเครดิตตามมาตรฐานอิสระ

(๒) กิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับคาร์บอนเครดิตตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“กรม” หมายความว่า กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

“คณะกรรมการองค์การ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก

“องค์การ” หมายความว่า องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ บุคคลและชุมชนมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิในการได้รับแจ้งข้อมูลและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือจากผลกระทบจากภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งเหตุเฉียบพลันและเหตุแบบค่อยเป็นค่อยไป

(๒) สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ข้อมูลการคาดการณ์และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อมูลประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และข้อมูลการดำเนินการของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สิทธิในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) สิทธิในการได้รับการส่งเสริมการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามหมวด ๔

ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการนี้บัญญัติไว้

มาตรา ๗ ในการจัดทำแผนแม่บท แผนลดก๊าซเรือนกระจก และแผนการปรับตัว ให้กรมจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และประชาชน และให้นำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาใช้ประกอบการทำแผนนั้นด้วย

หน่วยงานของรัฐจะจัดทำแผนปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจของตนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแผนแม่บท แผนลดก๊าซเรือนกระจก แผนการปรับตัว หรือบทบัญญัติอื่นใด ของพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ แต่จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และประชาชน และให้นำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาใช้ประกอบการทำแผนนั้นด้วย

ในกรณีที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายนั้นมาใช้บังคับกับกรณีนี้ด้วย เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

เป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย

มาตรา ๘ ให้กรมจัดให้มีเป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยในระยะสั้น กลาง และยาวที่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและทำให้การดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีผลผูกพัน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจริงภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) ให้ประเทศไทยมีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ภายในระยะเวลาและตามเป้าหมายของการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด

(๒) ให้ประเทศไทยมีความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓

(๓) ให้ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘

(๔) ให้ประเทศไทยมีการปรับตัวเพื่อให้สร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ให้ถือว่าเป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของการกิจของหน่วยงานรัฐทุกภาคส่วน และให้หน่วยงานรัฐทุกภาคส่วนกำหนดเป้าหมาย แผนปฏิบัติการ และมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในแต่ละภาคส่วนให้สอดคล้องกันกับเป้าหมายของประเทศ รวมถึงบูรณาการเป้าหมายของประเทศให้เข้ากับการกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด

เพื่อการดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำประมาณรายจ่ายประจำปีให้เพียงพอและสอดคล้องกับการกิจและหน้าที่ของตนตามแผนแม่บท แผนลดก๊าซเรือนกระจก แผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการ และมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวด ๓

คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการคนที่ ๑ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นรองประธานกรรมการคนที่ ๒

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนัก

งบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน เศรษฐศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเกษตร หรือกฎหมายสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินเก้าคน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย หน่วยงานละหนึ่งคน

(๖) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคประชาสังคม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้ขึ้นทะเบียนจำนวนหนึ่งคน

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมและผู้อำนวยการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีและไม่เกินเจ็ดสิบปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นบุคคลซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้าง เพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๔) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็น ผู้สอนหรือนักวิจัยซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในสถาบันการวิจัยของรัฐ

(๕) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือ เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดกันมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทน ตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑มาตรา

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย เป้าหมาย และมาตรการด้านการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ การบริหารจัดการ และการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ ต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) เสนอแผนแม่บท แผนลดก๊าซเรือนกระจก และแผนการปรับตัว ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ รวมถึงผลักดันให้มีการจัดสรรงบประมาณแก่หน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศของประเทศไทยตามแผนดังกล่าวอย่างเหมาะสม

(๓) เสนอแนวทางและท่าทีในการเจรจาในเวทีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ รวมถึงนโยบายแนวทางการทำความร่วมมือกับนานาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศในด้านการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งข้อตกลงระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้อง ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) เสนอแนวทาง มาตรการ และหลักเกณฑ์การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ภายในประเทศ และ การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๕) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการตราหรือแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับ รวมถึงการดำเนินการอื่นที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย

(๖) เสนอมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการใด ๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผน เพื่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อคณะรัฐมนตรี

(๗) ผลักดัน กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐและทุกภาคส่วนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำกับการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวต่อสาธารณะ

(๘) กำหนดนโยบาย แนวทาง และกลไกเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาและแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการกองทุน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุนตามที่กำหนดในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) กำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามที่กำหนดในหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) กำกับดูแลกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดนตามที่กำหนดในหมวด ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) กำหนดมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

(๑๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งอาจแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ คณะทำงาน อาจเชิญบุคคลใดมาเพื่อให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๘ ให้กรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานวิชาการ งานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

หมวด ๔

กองทุนภูมิอากาศ

ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง รายได้และการใช้จ่ายเงินของกองทุน

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนภูมิอากาศ” ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ มุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เสมอภาคและเป็นธรรม สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และศักยภาพให้กับประเทศไทยในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ให้กองทุนตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๒๐ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของกองทุน ต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๑ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๒) เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน
- (๓) เงินค่าธรรมเนียมจากการอนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ
- (๔) เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากมาตรการ หรือกลไกต่าง ๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้
- (๕) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลหรือเงินที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๗) เงินค่าปรับเป็นพินัยตามหมวด ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๘) เงินรายได้หรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๙) ดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากกองทุน
- (๑๐) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่กองทุนได้รับ

เงินและทรัพย์สินของกองทุนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๒๒ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดสรรเป็นเงินกู้ยืมหรือเงินให้เปล่า ให้แก่หน่วยงานของรัฐ นิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้ขึ้นทะเบียน สถาบันการศึกษา หรือชุมชน ไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเงินสำหรับการลงทุนหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้
 - (ก) การได้มาซึ่ง ข้อมูลภูมิอากาศ ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก ข้อมูลกิจกรรมหรือข้อมูลอื่นที่จำเป็นต่อการคำนวณข้อมูลปริมาณก๊าซเรือนกระจก และข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (ข) การลดและใช้ประโยชน์จากก๊าซเรือนกระจก
 - (ค) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(ง) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และสร้างเสริมศักยภาพการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๓) กิจกรรมอื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุนประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

การใช้จ่ายเงินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด โดยอย่างน้อยต้องคำนึงถึงเป้าหมายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย นโยบายและแผนการพัฒนาของประเทศไทยที่มุ่งสู่เศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน ขีดความสามารถในการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการกระตุ้นการลงทุนในระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยที่ปล่อยคาร์บอนต่ำหรือที่มีความยืดหยุ่นและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มาตรา ๒๓ ภายใต้วัตถุประสงค์ของมาตรา ๒๒ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) หาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๔) เผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์การดำเนินการของกองทุน

(๕) กระทำการอื่นใดเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการกองทุนภูมิอากาศ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงพลังงาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาควิชาการ เอกชนและประชาสังคมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย หน่วยงานละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนภูมิอากาศเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และองค์ประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

การสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีและไม่เกินหกสิบห้าปี
- (๓) มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในสาขาการบริหารจัดการด้านการเงินและการลงทุน กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ บัญชี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์แก่การดำเนินกิจการของกองทุน

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อราย ผิดปกติ

(๔) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรมหรือกระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของ พนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐาน เป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือค้ายาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือ เจ้าสำนัก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน หรือในกิจการ ที่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๖) เป็นผู้ถือหุ้นในสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลตามมาตรา ๒๗ (๖) หรือในบริษัทอื่นใดที่เป็นผู้ถือหุ้น ในสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๒๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕

(๔) คณะกรรมการกองทุนมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกองทุนมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน

(๒) เสนอหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินของกองทุนตามมาตรา ๒๒ ต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญที่กำหนด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขขอรับการจัดสรรเงินตามมาตรา ๒๒ (๑)

(๕) วางระเบียบการรับเงิน เก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินกองทุน

(๖) พิจารณามอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการเงินของกองทุนตามระเบียบและวิธีการที่กำหนด

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานประจำปีซึ่งมีรายละเอียดผลปฏิบัติงานและงบการเงินของกองทุน

(๘) ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์ การบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น ๆ รวมตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกองทุนจะมอบหมายก็ได้

ส่วนที่ ๓ สำนักงานกองทุนภูมิอากาศ

มาตรา ๒๘ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่เรียกว่า “สำนักงานกองทุนภูมิอากาศ” ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาและจะจัดตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

ให้สำนักงานดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในด้านธุรการและวิชาการของกองทุน และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกองทุน คณะอนุกรรมการกองทุน คณะทำงาน หรือบุคคลที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้ง รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบายและบริหารแผนการลงทุนของกองทุนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนและลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุน

(๒) รับและประเมินคำขอรับการสนับสนุนโดยพิจารณาความเหมาะสมทางการเงิน เทคนิค ความเสี่ยง และผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกองทุน

(๓) จัดทำ เปรียบเทียบ และทำสัญญาหรือข้อตกลงการให้เงิน ตลอดจนบริหารจัดการการเบิกจ่ายเงิน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของผู้รับเงิน รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติตามสัญญา การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

(๔) ติดตาม ประเมิน และรายงานผลกระทบของโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงประสิทธิผลโดยรวมของกองทุนเมื่อเทียบกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด

(๕) บริหารจัดการการเงิน บัญชี งบประมาณ ทรัพย์สิน และบุคลากร รวมถึงจัดทำรายงานประจำปี ซึ่งแสดงผลการดำเนินงานและงบการเงินของกองทุน ตลอดจนเอกสารหรือข้อมูลประกอบการพิจารณาต่าง ๆ เพื่อเสนอคณะกรรมการกองทุนพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๖) พัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับระบบ รูปแบบ วิธีการ การให้บริการ และกิจการต่าง ๆ ของกองทุน รวมถึงการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ วิจัย และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุน

(๗) ประสานงาน สื่อสารและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของกองทุน

(๘) ปฏิบัติการอื่นหรือกระทำการกิจการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกองทุนหรือคณะอนุกรรมการกองทุน

มาตรา ๒๙ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนภูมิอากาศเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และรับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน และตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกองทุนคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีและไม่เกินหกสิบห้าปี

(๓) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ที่จะปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติ

(๔) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรมหรือกระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของ พนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐาน เป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือค้ายาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือ เจ้าสำนัก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน หรือในกิจการ ที่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๖) เป็นผู้ถือหุ้นในสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลตามมาตรา ๒๗ (๖) หรือในบริษัทอื่นใดที่เป็นผู้ถือหุ้น ในสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๓๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้อำนวยการ และการประเมินผล การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการ กองทุนกำหนด โดยให้มีกำหนดระยะเวลาการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการกองทุนอาจมีมติให้ทำสัญญาจ้าง ผู้อำนวยการ ให้ปฏิบัติงานต่อไปอีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระมิได้

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน และเงินอื่น ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้าง ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๐

(๔) คณะกรรมการกองทุนมีมติให้เลิกจ้าง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๓ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนกองทุน เพื่อการนี้ผู้อำนวยการ จะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนก็ได้แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ผูกพันกองทุน เว้นแต่คณะกรรมการกองทุนจะให้สัตยาบัน

ส่วนที่ ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๓๔ กองทุนต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกรายการทางบัญชี และแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป รวมทั้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการกองทุนทราบอย่างน้อยปีละครั้ง ตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้กองทุนจัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและบัญชีทำการของกองทุน ส่งให้ผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นสุดปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือบุคคลภายนอกตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแต่งตั้งเป็นผู้สอบบัญชีและทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

เพื่อการตามวรรคสอง ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุน สอบถามผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการใช้เงินของกองทุน และเรียกให้ส่งสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๓๖ ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน คณะกรรมการและคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และเปิดเผยต่อสาธารณชน

รายงานตามวรรคหนึ่งให้มีรายละเอียดผลปฏิบัติงาน งบการเงินของกองทุน และรายงานของผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๗ ปีบัญชีของกองทุนหมายถึงปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๕ การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๓๘ ทุกสามปีอันถือเป็นรอบการประเมิน ให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานของกองทุน โดยก่อนครบกำหนดสามปีไม่น้อยกว่าหกเดือน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอต่อคณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน จากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และมีประสบการณ์ด้านการเงิน การกำกับ และการประเมินผล จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน เพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองทุน
- (๒) รายงานข้อจำกัดหรืออุปสรรคของการดำเนินกิจการของกองทุน
- (๓) ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๔) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกองทุนในทุกรอบการประเมิน

ให้คณะกรรมการประเมินผลรายงานผลการประเมินให้คณะรัฐมนตรีทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบการประเมิน และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ ให้แจ้งให้กองทุนทราบและให้กองทุนเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทุนโดยเร็ว

เมื่อคณะกรรมการประเมินผลได้ดำเนินการตามหน้าที่ของตนแล้ว ให้คณะกรรมการประเมินผลพ้นจากหน้าที่

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการประเมินผลมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนและประมาณการค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่าตอบแทนในการประเมินผลการดำเนินงาน
- (๒) มอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแทน
- (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใด หรือให้ปฏิบัติการในเรื่องใดได้ตามที่เห็นสมควร

แผนและประมาณการค่าใช้จ่ายตาม (๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยเบิกจ่ายงบประมาณจากกองทุน

หมวด ๕

แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจัดให้มีแผนระดับชาติ เรียกว่า “แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” เพื่อเป็นกรอบการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยตามระยะเวลาที่กำหนด

แผนแม่บทตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้กรมเผยแพร่แผนแม่บทให้ประชาชนทราบทางศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมด้วย

ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทมีหน้าที่ดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนแม่บท

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแผนแม่บทด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ แผนแม่บทต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดระยะเวลาการใช้บังคับ

(๒) รายงานสถานการณ์ของประเทศไทย ซึ่งต้องประกอบด้วย ข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศและเป้าหมายด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) แนวทางและแผนการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนแม่บท ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดำเนินการตามแผนแม่บท รวมทั้งบทบาท ทิศทางความร่วมมือ และแนวทางสนับสนุนภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้นำแผนแม่บทไปดำเนินการ

(๕) แนวทางการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติตามแผนแม่บท

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนแม่บท ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนดังกล่าวรายงานผลการดำเนินการให้กรมทราบภายในระยะเวลาและรายการที่กรมกำหนด

ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจในการติดตามและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนแม่บทของหน่วยงานของรัฐ และให้กรมจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนแม่บทเสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยทุกสองปี โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ความคืบหน้าในการดำเนินการ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา

และให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวต่อสาธารณะทางศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมด้วย

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าการดำเนินการของหน่วยงานใด ไม่สอดคล้องกับแผนแม่บทหรือมีความคืบหน้าการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนดังกล่าว คณะกรรมการอาจสั่งให้กรมหรือกับหน่วยงานนั้นเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาลุप्तรรคให้ได้ข้อยุติ หรืออาจมีข้อเสนอแนะการดำเนินการไปยังรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานนั้นก็ได้

ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่รายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนแม่บท หรือมีปัญหาอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการตามแผนดังกล่าว หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างการปฏิบัติตามแผนกับการดำเนินการตามนโยบายที่สำคัญอื่นของรัฐ ให้คณะกรรมการรายงานปัญหาอุปสรรค หรือความขัดแย้งนั้นไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการทบทวนแผนแม่บททุกห้าปี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นจะทบทวนแผนแม่บทก่อนถึงกำหนดระยะเวลาการทบทวนก็ได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการทบทวนตามวรรคหนึ่งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามแผนแม่บท ร่วมกับข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย พันธกรณีระหว่างประเทศ รวมถึงความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบคอบ และให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบทางศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม

หมวด ๖

ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก

ส่วนที่ ๑ บัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

มาตรา ๔๕ ให้กรมมีหน้าที่จัดให้มีขึ้นซึ่งฐานข้อมูลก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

- (๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์จากแหล่งกำเนิด
- (๒) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ถูกดูดกลับโดยธรรมชาติ หรือกิจกรรมของมนุษย์
- (๓) ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกสุทธิตามกรอบระยะเวลาของแผนลดก๊าซเรือนกระจก

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๓ ให้กรมจัดให้ประชาชนเข้าถึงฐานข้อมูลตามวรรคหนึ่งได้ทางศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม

รายการข้อมูล การนำเสนอข้อมูล และการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ให้เป็นไปตามที่กรมกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกตามสาขาที่กำหนดในแผนลดก๊าซเรือนกระจก และต้องปรับปรุงฐานข้อมูลตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลก๊าซเรือนกระจกของประเทศตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้มีหน้าที่จัดเก็บและรายงานข้อมูลกิจกรรมแก่กรม

- (๑) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- (๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๓) กระทรวงคมนาคม
- (๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) กระทรวงพลังงาน
- (๖) กระทรวงมหาดไทย
- (๗) กระทรวงสาธารณสุข
- (๘) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๙) หน่วยงานของรัฐอื่นที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

รายการข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดเก็บและรายงาน และกำหนดระยะเวลาการรายงานข้อมูลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการอาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องทวนสอบข้อมูลที่จัดเก็บหรือรายงานตามมาตรฐานที่กำหนดด้วยก็ได้

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการได้มาซึ่งข้อมูลก๊าซเรือนกระจก หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๖ มีอำนาจเรียกข้อมูลกิจกรรมจากหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งครอบครองข้อมูลนั้นหรือมีอำนาจเรียกข้อมูลนั้นตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ เมื่อมีความจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ให้เอกชนรายงานข้อมูลกิจกรรมแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๔๕ ให้กระทำโดยการออกกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จำพวกของบุคคลที่ต้องรายงานข้อมูล
- (๒) ข้อมูลกิจกรรมที่ต้องรายงาน

(๓) วิธีการรายงานข้อมูล

(๔) กำหนดระยะเวลาการรายงานข้อมูล

(๕) หน่วยงานของรัฐที่บุคคลต้องรายงานข้อมูลให้สำหรับข้อมูลแต่ละประเภท

(๖) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล ซึ่งต้องเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๖

ข้อมูลตาม (๒) ต้องเป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการคำนวณปริมาณการปล่อยหรือการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ และกรมและหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๖ ไม่อาจได้ข้อมูลนั้นมาโดยวิธีการอื่น หรือหากใช้วิธีการอื่นจะเป็นภาระแก่รัฐเกินความจำเป็น

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิคหรือเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐ ตาม (๖) กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา ๔๙ ข้อมูลกิจกรรมที่อาจเรียกได้มาตรา ๔๗ และข้อมูลกิจกรรมที่บุคคลต้องรายงานตามมาตรา ๔๘ (๒) ให้กำหนดได้เฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ด้านพลังงานและการคมนาคมขนส่ง

(ก) ข้อมูลการเผาไหม้เชื้อเพลิง ในสาขาการผลิตกระแสไฟฟ้า สาขาอุตสาหกรรมการผลิตและก่อสร้าง สาขาขนส่ง และสาขาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อเพลิงประเภทใด

(ค) ข้อมูลการปล่อยของเชื้อเพลิง จากสาขาการทำเหมืองถ่านหิน และสาขาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อเพลิงประเภทใด

(๒) ด้านกระบวนการอุตสาหกรรม

(ก) อุตสาหกรรมโลหะ

(ข) อุตสาหกรรมเคมี

(ค) อุตสาหกรรมโลหะ

(ง) ผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิงที่ไม่ได้ใช้เป็นพลังงานและตัวทำลาย

(จ) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

(ฉ) การใช้สารทดแทนสารทำลายชั้นโอโซน

(ข) อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและการใช้สารเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน สารซัลเฟอร์เฮกซาฟลูออไรด์ และสารไนตรัสออกไซด์

(ซ) อุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษ และอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

(๓) ด้านการเกษตร

(ก) ข้อมูลจำนวนประชากรสัตว์

(ข) ข้อมูลการเผาวัสดุการเกษตร

(ค) ข้อมูลปริมาณปุ๋ยและสารที่ใช้ต่อดินในการเกษตร

(ง) ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยวและปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจ

(๔) ด้านป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

(ก) ข้อมูลพื้นที่ป่า พื้นที่สวนป่า และข้อมูลการตัดไม้จากสวนป่า

(ข) ข้อมูลพื้นที่ที่เกิดไฟป่า

(ค) ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกเกษตรยืนต้น และข้อมูลการตัดไม้จากพื้นที่เพาะปลูกพืชเกษตรยืนต้น

(ง) ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่เกษตรหรือพื้นที่อื่น

(๕) ด้านการจัดการของเสีย

(ก) ข้อมูลปริมาณและองค์ประกอบของขยะมูลฝอย

(ข) ข้อมูลปริมาณของน้ำเสียและปริมาณสารในน้ำเสีย

(ค) ข้อมูลปริมาณและวิธีการในการกำจัดหรือบำบัดขยะมูลฝอย น้ำเสียหรือของเสีย

(ง) ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากก๊าซมีเทน

(จ) อุตสาหกรรมที่ผลิตน้ำเสียที่มีสารอินทรีย์

(๖) ข้อมูลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๐ จำพวกของบุคคลที่ต้องรายงานข้อมูลตามมาตรา ๔๘ (๑) ให้กำหนดได้เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบกิจการพลังงานตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน

(๒) ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) เจ้าของโรงงานควบคุมและเจ้าของอาคารควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน

(๔) บุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๑ เมื่อกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๘ ใช้บังคับแล้ว ให้บุคคลตามมาตรา ๔๘ (๑) มีหน้าที่จัดเก็บและรายงานข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้น

ในกรณีที่ข้อมูลที่ต้องรายงานตามวรรคหนึ่งเป็นข้อมูลเดียวกันกับข้อมูลที่ต้องรายงานให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๘ (๕) ทราบตามกฎหมายอื่น หากบุคคลตามมาตรา ๔๘ (๑) ได้รายงานข้อมูลนั้นตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเป็นการรายงานข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๔๘ (๑) ไม่จัดเก็บหรือรายงานข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๘ (๖) มีหนังสือแจ้งเตือน โดยให้บุคคลดังกล่าวทราบถึงสาเหตุแห่งการแจ้งเตือนพร้อมทั้งกำหนดรายการข้อมูลและระยะเวลาในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลด้วย

มาตรา ๕๒ ข้อมูลกิจกรรมที่กรมหรือหน่วยงานของรัฐได้มาหรือครอบครองอยู่ ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะราย ไม่ว่าจะเป็นความลับทางการค้าตามกฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้าหรือไม่ ต้องถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยมิได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือมีกฎหมายบัญญัติเป็นการเฉพาะให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวมิได้

ให้นำวิธีการรักษาความลับของทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการมาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาข้อมูลกิจกรรมตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ บุคคลมีสิทธิยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิบดีเพื่อไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๔๕ หากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าตามกฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้า แต่มีให้ถือว่าข้อมูลปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำร้องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

ส่วนที่ ๒

รายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของนิติบุคคล

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการขับเคลื่อนระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามหมวด ๘ และการลดก๊าซเรือนกระจกตามหมวด ๗ ให้นิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนและนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนที่มีลักษณะหรือประเภทกิจการที่กำหนดในกฎกระทรวง มีหน้าที่ตรวจวัดและนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจการ สถานประกอบการ หรือการดำเนินการอื่นใดของนิติบุคคลนั้น ที่ได้รับการทวนสอบแล้ว ภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นสุดของแต่ละปี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมประกาศกำหนด

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้กรมคำนึงถึงการดำเนินการเพื่อให้การตรวจวัดและรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เหมาะสม และโปร่งใส ตลอดจนสอดคล้องและสามารถเทียบเคียงได้ตามหลักสากล ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ขอบเขตกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและประเภทก๊าซเรือนกระจกที่นำมาประเมินปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจก

(๒) การตรวจวัดปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจก

(๓) การจัดทำแบบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๔) การทวนสอบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๕) การนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๕๕ รายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เป็นไปตามแบบและรายละเอียดที่กรมประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลทั่วไปของนิติบุคคล

(๒) ข้อมูลปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกที่ต้องรายงาน

(๓) แผนการตรวจวัดปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจก

(๔) แผนการดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกในรอบปีที่ผ่านมา

(๕) ข้อมูลอื่นใดที่กำหนดที่กรมประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ ให้องค์การทำการตรวจสอบความถูกต้องและรับรองรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการทวนสอบแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) และนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองแก่กรมภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับรายงาน โดยให้คณะกรรมการองค์การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัด จัดทำ ทวนสอบ และนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงกำหนดรายละเอียดทางเทคนิคและวิชาการเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๔ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมประกาศกำหนด

ในกรณีที่องค์การเห็นว่ารายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ หรือมีเอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้องค์การแจ้งให้หน่วยงานทวนสอบที่ดำเนินการทวนสอบรายงานดังกล่าวทำการแก้ไขหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม และให้ยื่นรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกลับมาใหม่ภายในเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งระบุถึงสาเหตุและความผิดพลาดด้วย

มาตรา ๕๗ การนำส่ง ทวนสอบ และรับรองตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๖ จะกำหนดให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่า การนำส่ง ทวนสอบ และรับรองดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มาตรา ๕๘ หากนิติบุคคลไม่นำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๕๔ ให้องค์การ มีอำนาจตรวจสอบและวินิจฉัยปริมาณการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกของนิติบุคคลดังกล่าว โดยอาจพิจารณาประกอบกับการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกในอดีตและผลประกอบกิจการในปัจจุบันของนิติบุคคลนั้น และการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกของนิติบุคคลอื่นที่ประกอบกิจการหรือดำเนินการในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยให้องค์การเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวจากนิติบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่องค์การกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้กรมเป็นหน่วยงานจัดการระบบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือแพลตฟอร์มในการรับ เก็บรักษา นำส่ง และเปิดเผยข้อมูลรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตลอดจนมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลความลับทางการค้า และข้อมูลอื่นใดที่เป็นความลับซึ่งนิติบุคคลผู้นำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแจ้งว่าเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมประกาศกำหนด

(๒) ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้อง และจัดเก็บข้อมูลและรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๓) พัฒนา บริหารจัดการ และกำกับดูแลระบบการรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๔) จัดทำมาตรฐาน แนวทาง มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการการจัดการและนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๕) แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับข้อมูลก๊าซเรือนกระจก ตลอดจนดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาข้อมูลความลับและเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกตามที่กฎหมายกำหนด

(๖) ให้คำปรึกษาและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและนิติบุคคลเกี่ยวกับการจัดทำรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๗) ประสานงานและเรียกให้หน่วยงานของรัฐจัดเตรียมและส่งมอบข้อมูลใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่เพื่อประโยชน์ในการจัดการข้อมูลก๊าซเรือนกระจก

(๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดการระบบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๖๐ นิติบุคคลต้องจัดให้มีการทวนสอบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยหน่วยงานทวนสอบซึ่งเป็นผู้ได้รับการรับรองระบบงานในสาขาที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติและได้รับการขึ้นทะเบียนกับองค์การ

คุณสมบัติและการขึ้นทะเบียนของหน่วยงานทวนสอบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่องค์การกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หน่วยงานทวนสอบมีหน้าที่ทวนสอบความถูกต้องของรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามหลักเกณฑ์และวิธีการทวนสอบที่กรมและองค์การกำหนดตามมาตรา ๕๖

มาตรา ๖๑ หน่วยงานทวนสอบและผู้ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานทวนสอบต้องไม่มีส่วนได้เสียกับนิติบุคคลที่ต้องจัดทำและนำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๖๒ นิติบุคคลต้องเก็บรักษารายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ข้อมูลเกี่ยวกับรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ข้อมูลประกอบการคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก และเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไว้ ไม่ต่ำกว่าเจ็ดปี นับตั้งแต่วันที่ส่งรายงานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

มาตรา ๖๓ กรมอาจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลจากรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และข้อมูลประกอบการคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจกของนิติบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐอื่นที่ร้องขอได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการทำให้นิติบุคคลได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา ๖๔ กรมอาจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจก ที่ปรากฏอยู่ในรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมเพื่อให้สาธารณชนสามารถเข้าตรวจสอบได้

มาตรา ๖๕ นิติบุคคลมีสิทธิยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิบดีเพื่อไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูล หากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าตามกฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้า

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำร้องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้อง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ มิให้ถือว่าข้อมูลดังต่อไปนี้ที่ปรากฏในรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ

(๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมสุทธิของกิจการ สถานประกอบการ หรือการดำเนินการอื่นใดของนิติบุคคล รวมถึงปริมาณดังกล่าวซึ่งจำแนกตามขอบเขตกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๒) ปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจกรวมสุทธิจากการดำเนินการของนิติบุคคล รวมถึงปริมาณดังกล่าวซึ่งจำแนกตามพื้นที่หรือสถานประกอบการ

(๓) ข้อมูลอื่นใดที่กรมประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗ กรณีที่กรมจำเป็นต้องใช้ข้อมูลการปล่อยหรือลดก๊าซเรือนกระจกและข้อมูลประกอบการคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐใด กรมอาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐนั้นจัดส่งข้อมูลดังกล่าวได้

เมื่อกรมได้รับข้อมูลดังกล่าวแล้ว มีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ

หมวด ๗

การลดก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ” เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐตามเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยให้สอดคล้องกับแผนแม่บท

แผนลดก๊าซเรือนกระจกตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้กรมเผยแพร่แผนดังกล่าวต่อสาธารณะผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม

ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนลดก๊าซเรือนกระจกมีหน้าที่ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนลดก๊าซเรือนกระจก

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแผนลดก๊าซเรือนกระจกด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ ในการจัดทำแผนลดก๊าซเรือนกระจก คณะกรรมการต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) นโยบายและแผนการพัฒนาของประเทศ

(๒) ชีตความสามารถในการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๓) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนและชุมชน รวมถึง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศของประเทศไทย

(๔) กฎหมายของประเทศไทย พันธกรณีระหว่างประเทศ และหลักการสากลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗๐ แผนลดก๊าซเรือนกระจก ต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดระยะเวลาการใช้บังคับ

(๒) รายงานสถานการณ์การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย

(๓) เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ซึ่งรวมถึงเป้าหมายรายสาขาตามกรอบระยะเวลาของแผนลดก๊าซเรือนกระจก

(๔) นโยบายและมาตรการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมาย

(๕) การประมาณการงบประมาณสำหรับการดำเนินการตามแผน

(๖) กำหนดระยะเวลาการดำเนินนโยบายและมาตรการตาม (๔)

(๗) แนวทางการดำเนินงานร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๘) รูปแบบ วิธีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการตามแผน

มาตรา ๗๑ ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจในการริเริ่ม ผลักดัน และประสานให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องตามแผนลดก๊าซเรือนกระจก ดำเนินการพัฒนาและแก้ไขนโยบาย กฎหมาย หรือกฎระเบียบให้สอดคล้องกับการดำเนินงานขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายตามแผนดังกล่าว

มาตรา ๗๒ เพื่อประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนลดก๊าซเรือนกระจก ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนดังกล่าวรายงานผลการดำเนินการให้กรมทราบภายในระยะเวลาและรายการที่กรมกำหนด

ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจในการติดตามและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนลดก๊าซเรือนกระจกของหน่วยงานของรัฐ และให้กรมจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนลดก๊าซเรือนกระจกเสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยทุกสองปี โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความคืบหน้าในการดำเนินการ ปัญหา อุปสรรค

และข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาและให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวต่อสาธารณะผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
ด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมด้วย

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าการดำเนินการของหน่วยงานใด ไม่สอดคล้องกับ
แผนลดก๊าซเรือนกระจก หรือมีความคืบหน้าการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนดังกล่าว
คณะกรรมการอาจสั่งให้กรมหรือกับหน่วยงานนั้นเพื่อหาทางแก้ไขปัญหามิให้อุปสรรคให้ได้ข้อยุติ หรืออาจมีข้อเสนอแนะ
การดำเนินการไปยังรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานนั้นก็ได้

ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่รายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนลดก๊าซเรือน
กระจก หรือมีปัญหาอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการตามแผนดังกล่าว หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างการปฏิบัติ
ตามแผนกับการดำเนินการตามนโยบายที่สำคัญอื่นของรัฐ ให้คณะกรรมการรายงานปัญหา อุปสรรคหรือ
ความขัดแย้งนั้นไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๘

ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ส่วนที่ ๑ การกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๗๔ ให้มีระบบหนึ่งเรียกว่า “ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” โดยกรมมีหน้าที่และ
อำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำและปรับปรุงร่างแผนจัดสรรสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๒) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนจัดสรรสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๓) จัดให้มีระบบทะเบียนและบัญชีเพื่อการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อย
ก๊าซเรือนกระจก รวมถึงบัญชีของนิติบุคคลควบคุมแต่ละรายเพื่อการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ
ระบบการจัดสรรและซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๔) ดำเนินการให้นิติบุคคลควบคุมได้รับการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามแผนจัดสรรสิทธิ
- (๕) ดำเนินการให้มีการประมูลสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ให้ความรู้ คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ ภาคเอกชน หน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามระบบซื้อ
ขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนี้ และดำเนินการให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
และบุคคลทั่วไปเพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้าใจในการพัฒนาระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๗) ดำเนินการให้มีการร่วมมือทางด้านวิชาการ สนับสนุนการปฏิบัติตามหรือส่งเสริมหลักการของข้อตกลงระหว่างประเทศอันเกี่ยวกับระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๘) รายงานปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนี้ต่อคณะกรรมการ

(๙) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเห็นชอบแผนจัดสรรสิทธิ

(๒) ผลักดัน กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินการระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๓) กำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมแผนการเพื่อเชื่อมโยงระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยกับระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสากล

(๔) ออกประกาศ ระเบียบ หรือปฏิบัติการอื่นใดเพื่อกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒ แผนการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๗๖ ให้กรมจัดทำแผนชื่อว่า “แผนการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” ที่สอดคล้องกับแผนแม่บทและแผนการลดก๊าซเรือนกระจกซึ่งมีระยะเวลาไม่มากกว่าครึ่งละห้าปี เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเมื่อเห็นชอบแล้ว ให้ประกาศแผนจัดสรรสิทธิในราชกิจจานุเบกษาอย่างน้อยหนึ่งปีก่อนเวลาเริ่มต้นของระยะเวลาจัดสรรแผนจัดสรรสิทธิ

แผนการจัดสรรสิทธิ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดเพื่อจัดสรรภายใต้แผนจัดสรรสิทธิ

(๒) จำนวนสิทธิ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามระยะเวลาจัดสรรและตามแต่ละปีดำเนินการ แยกตามแต่ประเภทและชนิดของกิจการ

(๓) ชนิดหรือประเภทของก๊าซเรือนกระจกที่ถูกควบคุม

(๔) ขอบเขตของกิจการและกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ถูกควบคุม

(๕) จำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สำรองไว้เป็นสิทธิสำรอง

(๖) จำนวนสูงสุดของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและระยะเวลาที่สามารถเก็บหรือหักกลบสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้

(๘) จำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งจัดสรรโดยวิธีการให้เปล่าหรือการประมูล

(๙) เรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๗ ในการจัดทำหรือปรับปรุงแผนจัดสรรสิทธิ ให้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นอย่างทั่วถึง

ขั้นตอนและการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งให้กรมกำหนดไว้ในระเบียบ

มาตรา ๗๘ ให้กรมจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนจัดสรรสิทธิให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่สิ้นสุดระยะเวลาจัดสรรของแผนจัดสรรสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการ โดยต้องแสดงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือป้องกันปัญหาและอุปสรรคนั้นเพื่อประกอบการจัดทำแผนจัดสรรสิทธิในคราวต่อไป

ส่วนที่ ๓ การกำหนดนิติบุคคลควบคุม

มาตรา ๗๙ นิติบุคคลควบคุมคือนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนหรือนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงและทางอ้อมที่มีลักษณะและประเภทของกิจการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้กรมกำหนดรายชื่อนิติบุคคลที่ประกอบกิจการและปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลควบคุมในระยะเวลาจัดสรรนั้น เพื่อให้เสนอต่อคณะกรรมการ และเมื่อคณะกรรมการเห็นชอบให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอย่างน้อยสิบเดือนก่อนวันเริ่มต้นของระยะเวลาจัดสรร

นิติบุคคลควบคุมตามวรรคสองต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๘๐ นิติบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคลควบคุมตามมาตรา ๗๙ อาจยื่นคำขอต่อกรมเพื่อขออนุญาตเป็นนิติบุคคลควบคุม โดยยื่นคำขอล่วงหน้าอย่างน้อยสิบเอ็ดเดือนก่อนวันเริ่มต้นของปีดำเนินการและเมื่อได้รับอนุญาตจากกรม ให้กรมประกาศชื่อนิติบุคคลดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาอย่างน้อยสิบเดือนก่อนวันเริ่มต้นของปีดำเนินการและให้ถือว่านิติบุคคลนั้นเป็นนิติบุคคลควบคุมตั้งแต่วันเริ่มต้นของปีดำเนินการนั้นจนสิ้นสุดระยะเวลาจัดสรรนั้น

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตเป็นนิติบุคคลควบคุมโดยสมัครใจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๘๑ กรมอาจกำหนดให้นิติบุคคลที่มีสถานะกลายเป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการและปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกตามที่กำหนดในมาตรา ๘๔ (๒) ในระหว่างระยะเวลาจัดสรรนั้น เนื่องจากการเปิดสถานประกอบกิจการใหม่ การเปลี่ยนแปลง หรือการขยายตัวของกิจการ เป็นนิติบุคคลควบคุมโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาอย่างน้อยสิบเดือนก่อนวันเริ่มต้นของปีดำเนินการและให้ถือว่านิติบุคคลนั้นเป็นนิติบุคคลควบคุมตั้งแต่วันเริ่มต้นของปีดำเนินการนั้นจนสิ้นสุดระยะเวลาจัดสรรนั้น

ส่วนที่ ๔ การจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๘๒ นิติบุคคลควบคุมอาจยื่นคำขอเพื่อรับการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อกรมอย่างน้อยแปดเดือนก่อนวันเริ่มต้นของระยะเวลาจัดสรร หรือ ก่อนวันเริ่มต้นของปีดำเนินการที่เข้าร่วมในกรณีที่เป็นนิติบุคคลควบคุมโดยสมัครใจหรือนิติบุคคลควบคุมใหม่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้กรมจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้แก่นิติบุคคลควบคุมตามจำนวน หลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนจัดสรรสิทธิ

มาตรา ๘๓ ให้กรมแจ้งผลการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๘๒ ให้แก่นิติบุคคลควบคุมแต่ละรายอย่างน้อยหกเดือนก่อนวันเริ่มต้นของระยะเวลาจัดสรร หรือก่อนวันเริ่มต้นของปีดำเนินการที่เข้าร่วมในกรณีที่เป็นิติบุคคลควบคุมโดยสมัครใจหรือนิติบุคคลควบคุมใหม่

มาตรา ๘๔ กรมอาจจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้แก่นิติบุคคลควบคุมเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงจำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะจัดสรรให้แก่นิติบุคคลควบคุม ในกรณีดังนี้

(๑) มีการปรับปรุงแผนจัดสรรสิทธิ

(๒) มีการเปิดสถานประกอบกิจการใหม่ การเปลี่ยนแปลง หรือการขยายตัวของกิจการของนิติบุคคลควบคุมในระหว่างระยะเวลาจัดสรร

กรณีตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) นิติบุคคลควบคุมดังกล่าวอาจยื่นคำขอเพื่อรับการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มเติม หรือขอเปลี่ยนแปลงสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อกรมภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นสุดของปีดำเนินการที่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น

ให้กรมพิจารณาคำขอตามวรรคสอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดและให้แจ้งผลพิจารณาให้นิติบุคคลควบคุมดังกล่าวทราบภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดของปีดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๘๕ กรมอาชญาภิบาลสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกับนิติบุคคลควบคุมไม่ว่าทั้งหมดหรือ
ส่วนใดส่วนหนึ่งในกรณีดังนี้

(๑) มีการปรับปรุงแผนจัดสรรสิทธิ

(๒) นิติบุคคลควบคุมเล็ก หรือหยุดพักการประกอบกิจการ หรือไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามกำหนด
ระยะเวลาเดิม

(๓) นิติบุคคลควบคุมได้รับสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) นิติบุคคลควบคุมฝ่าฝืนบทบัญญัติว่าด้วยการคืนสิทธิ หรือบทบัญญัติอื่นใดในหมวด ๘ ระบบซื้อขาย
สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนี้

หากมีเหตุการณ์ตามวรรคหนึ่ง (๒) เกิดขึ้น ให้นิติบุคคลควบคุมที่เกี่ยวข้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์
ดังกล่าวพร้อมเอกสารประกอบให้แก่กรมทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเพิกถอนสิทธิตามมาตรา ๘๕ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๘๖ ให้กรมดำเนินการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยวิธีการให้เปล่าหรือ
การประมูลตามที่กำหนดในแผนจัดสรรสิทธิ และให้กรมประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
การประมูลซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนจัดสรรสิทธิ

มาตรา ๘๗ ให้กรมจัดสรรสิทธิสำรองจากจำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในแผน
การจัดสรรเพื่อสำรองไว้ใช้ในการจัดสรรให้แก่นิติบุคคลควบคุมใหม่ และการเปลี่ยนแปลงสิทธิตามมาตรา ๘๔

ส่วนที่ ๕ การตรวจสอบปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๘๘ ให้นิติบุคคลควบคุมเป็นนิติบุคคลที่ต้องจัดทำและส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
ตามหมวด ๖ ส่วนที่ ๒ โดยหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำและส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ใช้บังคับ
ตามหมวด ๖ ส่วนที่ ๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๘๙ เมื่อกรมได้รับรายงานที่ได้รับการรับรองโดยองค์การตามมาตรา ๕๖ แล้ว ให้กรมตรวจรับรายงาน
และแจ้งผลการรับรองปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้แก่นิติบุคคลควบคุมทราบภายในห้าเดือนนับตั้งแต่วันที่
สิ้นสุดของแต่ละปีดำเนินการ

หากนิติบุคคลควบคุมนั้นไม่จัดทำหรือไม่ส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๕๔ ให้กรม
ตรวจรับรายงานที่องค์การได้ตรวจสอบและวินิจฉัยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยอาจพิจารณาประกอบ

กับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอดีตของนิติบุคคลควบคุมนั้นและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของบุคคลอื่นที่ประกอบกิจการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๙๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี มีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่ของนิติบุคคลควบคุมและเรียกให้นิติบุคคลควบคุมส่งมอบข้อมูลใด ๆ ได้ ตามความเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังนี้

- (๑) การตรวจสอบความถูกต้องของรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามหมวด ๖ ส่วนที่ ๒
- (๒) การตรวจสอบปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกรณีนิติบุคคลควบคุมไม่จัดทำหรือส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๕๔
- (๓) การจัดสรร การเปลี่ยนแปลง การหักกลบ และการเพิกถอนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ส่วนที่ ๖ การคืน เกือบ และหักกลบสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๙๑ นิติบุคคลควบคุมต้องคืนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในจำนวนที่เท่ากับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๘๙ ให้แก่กรมภายในหกเดือนนับตั้งแต่วันสิ้นสุดของแต่ละปีดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะต้องคืนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสิทธิที่ได้จัดสรรให้ในปีดำเนินการที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนั้น เว้นแต่ได้มีการเก็บสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนั้นตามมาตรา ๙๒

สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับจัดสรรให้ในปีดำเนินการใด ไม่มีการคืนตามวรรคหนึ่งหรือเก็บสิทธิตามมาตรา ๙๒ นี้ให้สิทธิดังกล่าวมีผลเป็นการยกเลิกในวันที่ถัดไปหลังครบระยะเวลาหกเดือนนับตั้งแต่วันสิ้นสุดของปีดำเนินการนั้น

มาตรา ๙๒ นิติบุคคลที่ถือสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอาจเก็บสิทธิดังกล่าวเพื่อใช้ในการคืนสิทธิในปีดำเนินการถัดไปโดยขอยื่นคำขอกับกรม ภายในสิบวันหลังจากที่กรมแจ้งผลการรับรองปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้แก่นิติบุคคลควบคุมทราบตามมาตรา ๘๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้กรมพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งและแจ้งผลการพิจารณาให้แก่นิติบุคคลดังกล่าวทราบภายในสิบวันนับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอ

จำนวนสูงสุดและระยะเวลาที่สามารถเก็บสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในแผนจัดสรรสิทธิ

มาตรา ๔๓ นิติบุคคลควบคุมอาจนำคาร์บอนเครดิตที่เข้าขายตามเกณฑ์และคุณสมบัติที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อยื่นคำขอต่อกรมให้แปลงเป็นสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเรียกว่า “สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบหักกลบ” ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จำนวนสูงสุดของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบหักกลบที่สามารถใช้เพื่อการคืนตามมาตรา ๔๑ ต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ต้องคืน ทั้งนี้ จำนวนที่อนุญาตให้ใช้สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบหักกลบและระยะเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนดในแผนจัดสรรสิทธิ

มาตรา ๔๔ คาร์บอนเครดิตที่สามารถแปลงเป็นสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ตามมาตรา ๔๓ ต้องเป็นคาร์บอนเครดิตที่เกิดขึ้นจากโครงการที่ได้รับการรับรองโดยองค์การตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ นิติบุคคลควบคุมอาจนำหลักฐานการชำระราคาคาร์บอนภายใต้ระบบภาษีคาร์บอนตามหมวด ๑๐ มายื่นคำขอต่อกรมเพื่อลดหย่อนราคาที่ต้องชำระในการประมูลสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๗ การซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๔๖ สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกถือเป็นทรัพย์สินสามารถโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นระหว่างนิติบุคคลควบคุม ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนโดยการแสดงเป็นหน่วยตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อให้นิติบุคคลอื่นนอกเหนือจากนิติบุคคลควบคุมสามารถโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๗ การซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๔๖ ให้เป็นไปโดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(๒) การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยวิธีการและช่องทางอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรงระหว่างนิติบุคคลควบคุมหรือแบบผู้ซื้อผู้ขายตกลงกันโดยตรง มิให้ตกอยู่ภายใต้บังคับความตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๘ การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ให้มีผลต่อเมื่อจดทะเบียนกับกรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมประกาศกำหนด

การจดทะเบียนการโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าการจดทะเบียนดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มาตรา ๙๙ กรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจใช้มาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาดการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหากเหตุการณ์ต่อไปนี้เกิดขึ้น

(๑) ราคาเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาหกเดือนติดต่อกันของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเกินกว่าราคาเฉลี่ยในช่วงสองปีก่อนหน้าในอัตราส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) จำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีมากเกินไปจนทำให้ราคาของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงในอัตราส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) อุตกรรมการโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในระยะเวลาอันสั้นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) เหตุอื่นใดที่จำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๐ มาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาดการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๙๙ มีดังนี้

(๑) จัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มเติมโดยไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นสิทธิสำรอง

(๒) เพิกถอนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) กำหนดจำนวนสูงสุดหรือต่ำสุดในการถือสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) เพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการคืน เก็บ และหักกลับสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามที่กำหนดในหน้าที่ ๖ ของหมวดนี้

(๕) วิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๘ อุทธรณ์

มาตรา ๑๐๑ นิติบุคคลควบคุม หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียใดประสงค์จะโต้แย้งเพื่อป้องกันสิทธิของตนให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) การกำหนดนิติบุคคลควบคุมตามมาตรา ๗๙ หรือมาตรา ๘๑ ให้อยู่ในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การจัดสรรสิทธิตามมาตรา ๘๒ ให้อยู่ในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้งผลการจัดสรร

(๓) การเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงสิทธิตามมาตรา ๘๔ ให้อยู่ในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้งผล

(๔) การเพิกถอนสิทธิตามมาตรา ๘๕ ให้อยู่ในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้งผล

คำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๙

กลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

ส่วนที่ ๑ การกำกับดูแลกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

มาตรา ๑๐๒ ให้มีกลไกหนึ่งเรียกว่า “กลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน” เพื่อจัดการกับการรั่วไหลของคาร์บอนและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้านำเข้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดนต้องพิจารณาถึงการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๘๒

ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีระบบทะเบียนและบัญชีเพื่อจัดการข้อมูลเกี่ยวกับกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน รวมถึงบัญชีของผู้นำเข้าแต่ละรายเพื่อจัดเก็บข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้า และการชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

(๒) ดำเนินการให้ผู้นำเข้าสินค้าตามที่กำหนดส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้าและชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอน

(๓) ดำเนินการให้มีการให้ความรู้ คำปรึกษา และพัฒนาศักยภาพให้แก่ภาคเอกชน หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานและสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการ กลไกปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

(๔) จัดให้มีการประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกลไกปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน และรายงานผลการประเมินความเสี่ยง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการกลไกการปรับราคา คาร์บอนข้ามพรมแดนต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๐๓ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลกลไกปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลักดัน กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินการกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

(๒) กำหนดมาตรการในการประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน และการพัฒนากลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

(๓) ออกประกาศ ระเบียบ หรือปฏิบัติการอื่นใดเพื่อกำกับดูแลกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน

ส่วนที่ ๒

การขึ้นทะเบียนและรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้า

มาตรา ๑๐๔ ให้ผู้นำเข้าสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีหน้าที่ขึ้นทะเบียนกับกรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมประกาศกำหนด

กรมอาจเพิกถอนทะเบียนผู้นำเข้าตามวรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นำเข้าเลิกการประกอบกิจการ

(๒) ไม่ชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามมาตรา ๑๐๗ หรือ มาตรา ๑๑๓

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเพิกถอนทะเบียนตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

เมื่อผู้นำเข้าที่ถูกเพิกถอนทะเบียนตามวรรคสอง (๒) ได้ชำระค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๙๔ แล้ว ให้ผู้นำเข้าขึ้นทะเบียนกับกรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้นำเข้าสินค้าตามมาตรา ๑๐๔ มีหน้าที่นำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้าแก่กรมภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดปีปฏิทินตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการคำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้านำเข้า โดยคำนึงถึงขอบเขตของกระบวนการผลิตและวัสดุที่ใช้ในการผลิตสินค้านำเข้า ขอบเขตของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๒) การจัดทำแบบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้า

(๓) การทวนสอบรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้า

(๔) การส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้า

มาตรา ๑๐๖ รายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้าให้เป็นไปตามแบบและรายละเอียดที่กรมประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลปริมาณรวมของสินค้านำเข้าภายใต้บังคับที่นำเข้าในปีปฏิทินก่อนหน้า

(๒) ข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการผลิตสินค้านำเข้าตาม (๑)

(๓) ใบรับรองการปรับราคาคาร์บอน ซึ่งต้องเท่ากับกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตาม (๒) หลังจากการลดหย่อนมูลค่าราคาคาร์บอนที่ชำระในประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้าตามมาตรา ๑๑๔ และการปรับราคาให้สอดคล้องกับขอบเขตที่สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้รับการจัดสรรแบบให้เปล่าตามมาตรา ๑๑๓

(๔) ข้อมูลอื่นใดตามที่กรมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่พบว่าผู้นำเข้าไม่นำส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๑๐๕ หรือใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนที่ระบุในรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๑๐๖ (๓) ขาดไป ให้กรมหรือหน่วยงานรัฐที่กรมมอบหมายมีหน้าที่และอำนาจตรวจสอบข้อมูลและวินิจฉัยใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนทั้งหมดที่ผู้นำเข้าจะต้องชำระราคา ภายในสองปีนับจากเวลาที่ควรจะนำส่งรายงานหรือภายในสี่ปีนับจากที่นำส่งรายงานไม่ถูกต้อง

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและวินิจฉัยใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนที่ขาดไปตามวรรคหนึ่ง ให้กรม
แจ้งให้หน่วยงานทวนสอบที่ดำเนินการทวนสอบรายงานดังกล่าวทำการแก้ไขหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม
และให้ยื่นรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกลับมาใหม่ภายในเวลาที่กำหนด
พร้อมทั้งระบุถึงสาเหตุและความผิดพลาดด้วย

เมื่อกรมได้วินิจฉัยแล้ว ให้กรมแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้นำเข้าตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ดำเนินการชำระราคา
ใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนเพิ่มเติมภายในหนึ่งเดือนนับแต่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๑๐๘ การขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐๔ และการนำส่งและทวนสอบตามมาตรา ๑๐๕ จะกำหนดให้
กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าการขึ้นทะเบียน นำส่งและทวนสอบดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย
แล้ว

มาตรา ๑๐๙ หน้าที่และคุณสมบัติของหน่วยงานทวนสอบให้นำความตามมาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๑ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๐ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้ผู้นำเข้าเก็บรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของ
สินค้านำเข้า รายงานการทวนสอบหรือบันทึกข้อมูลที่ใช้เป็นในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้าที่
นำเข้ามา ไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีนับแต่วันที่น่าของเข้ามา

มาตรา ๑๑๑ กรมอาจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้านำเข้า
ตามมาตรา ๑๐๖ หรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม
เพื่อให้สาธารณชนสามารถเข้าตรวจสอบได้

มาตรา ๑๑๒ ผู้นำเข้ามีสิทธิยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิบดีเพื่อไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูล หากการเปิดเผย
ข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าตามกฎหมายว่าด้วยความลับ
ทางการค้า แต่มีให้ถือว่าข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้านำเข้าเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำร้องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้อง คำวินิจฉัยของอธิบดี
ให้ถือเป็นที่สุด

ส่วนที่ ๓

การชำระราคาและการลดหย่อนราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอน

มาตรา ๑๑๓ ให้ผู้นำเข้ามีหน้าที่ชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนของสินค้าที่นำเข้าเป็นจำนวนเท่ากับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๓) ในปีปฏิทินก่อนหน้า ให้แก่กรมภายในห้าเดือนแต่วันสิ้นสุดปีปฏิทินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมประกาศกำหนด

การคำนวณราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามวรรคหนึ่ง ต้องพิจารณาจากราคาเฉลี่ยของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จัดสรรโดยการประมูลในระยะปีดำเนินการและขอบเขตที่สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้รับการจัดสรรแบบให้เปล่า

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอน ให้กรมประกาศราคาเฉลี่ยของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและให้ราคาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตามระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๑๔ ผู้นำเข้าอาจนำหลักฐานการชำระราคาคาร์บอนที่ได้ชำระไปแล้วตามกฎหมายในประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อขอลดหย่อนราคาที่ต้องชำระสำหรับใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ความตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีการคืนเงิน การหักกลบ หรือการชดเชยในรูปแบบใด ๆ ที่มีอยู่ในประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้าซึ่งอาจทำให้ราคาคาร์บอนที่ต้องชำระจริงลดลง

มาตรา ๑๑๕ ผู้นำเข้าต้องเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการชำระราคาคาร์บอนจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตในประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้า รวมถึงเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับส่วนลดการหักกลบหรือการชดเชยในรูปแบบใด ๆ ที่มีอยู่ไว้ไม่น้อยกว่าสี่ปีนับแต่วันที่น่าขอเข้า

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นเอกสารตามกฎหมาย เอกสารที่หน่วยงานรัฐของประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้ารับรองให้ หรือเอกสารที่ได้รับการรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนเกินที่ต้องเสีย ให้ผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนโดยยื่นคำขอพร้อมแสดงเอกสารหลักฐานต่อกรมภายในสามสิบวันหลังจากที่ได้ชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามมาตรา ๑๑๓ แล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔ การนำเข้าสินค้า

มาตรา ๑๑๗ ให้ถือว่าการขึ้นทะเบียนของผู้นำเข้าตามมาตรา ๑๐๔ เป็นเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามให้ครบถ้วนก่อนการนำสินค้านำเข้าตามที่กำหนดไปจากอารักขาศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๘ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อมูลและดำเนินการการปรับราคาคาร์บอน ให้กรมศุลกากรมีหน้าที่และอำนาจจัดทำ จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำเข้าสินค้า ปริมาณสินค้าที่นำเข้า ประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้า และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินการปรับราคาคาร์บอนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้แก่กรมตามที่กรมร้องขอ

ในกรณีที่ได้จัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่งในรูปแบบดิจิทัล ให้กรมจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระเบียบตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลด้วย

ส่วนที่ ๕ อุตธรณ์

มาตรา ๑๑๙ ผู้นำเข้าใดประสงค์จะโต้แย้งเพื่อป้องกันสิทธิของตน ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) การเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๑๐๔ ให้ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้ง
- (๒) การวินิจฉัยใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามมาตรา ๑๐๗ ให้ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้ง

คำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๐

ภาษีคาร์บอน

ส่วนที่ ๑ ภาษีคาร์บอนจากสินค้า

มาตรา ๑๒๐ ให้มีภาษีคาร์บอนที่เรียกเก็บจากสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๑ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า มีหน้าที่เสียภาษีตามปริมาณของสินค้าตามพิกัดอัตราภาษีที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

การเสียภาษีตามปริมาณให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิหรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น

มาตรา ๑๒๒ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายภาษีสรรพสามิต คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีและถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้านี้ดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้านี้ดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

มาตรา ๑๒๓ ให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรเป็นผู้เรียกเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๔ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๑๒๑ ยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาหรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่พร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีโรงอุตสาหกรรมหลายแห่งอาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดต่อพนักงานศุลกากร ณ สถานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบรายการภาษีให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรา ๑๒๕ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่น หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อชำระภาษีแล้ว รัฐมนตรีสามารถกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้เกี่ยวข้อง ออกหลักฐานและรายละเอียดการชำระภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากร แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้ ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

ส่วนที่ ๓ การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๑๒๗ เจ้าพนักงานสรรพสามิตและพนักงานศุลกากร มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

มาตรา ๑๒๘ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๗ ให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตและพนักงานศุลกากรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้องเมื่อมิได้มีการยื่นแบบรายการภาษี

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบรายการภาษีเพื่อให้ถูกต้อง

(๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้อง

มาตรา ๑๒๙ เมื่อประเมินแล้ว ให้แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มาตรา ๑๓๐ การประเมิน ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) สองปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรเลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สองปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานโดยอนุมติอธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรแล้วแต่กรณี ประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่กำหนดเวลาตาม (๑) หรือภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษีตาม (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะขอให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรแล้วแต่กรณีรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรแล้วแต่กรณีประกาศกำหนดก็ได้

ส่วนที่ ๔ การอุทธรณ์การประเมินภาษี

มาตรา ๑๓๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๓ รัฐมนตรีต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วนระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของรัฐมนตรี แต่ต้องยื่นฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ให้รัฐมนตรี ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

การขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันและมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียหายเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มามีคำวินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓๔ การอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีหรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากรแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากรได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๓๔ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอน ขาย จำหน่ายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากรมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

ส่วนที่ ๕ การยกเว้น การลดหย่อน และการคืนภาษี

มาตรา ๑๓๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีได้ โดยนำจำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น

ในกรณีที่จำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้รับการลดหย่อนตามวรรคหนึ่งเกินกว่าจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีนั้น

การยื่นคำร้องขอลดหย่อนภาษีตามวรรคหนึ่งและการคืนเงินภาษีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๗ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้นภาษีคาร์บอนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๖ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๓๘ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทำบัญชีประจำวันและงบเดือน ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

บัญชีประจำวัน เอกสารการลงบัญชี งบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการของผู้นำเข้า หรือสถานที่อื่นใด ซึ่งสามารถเรียกมาตรวจสอบได้

การทำบัญชีประจำวัน งบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรรัฐมนตรีจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้วิธีการอื่นใดก็ได้

ส่วนที่ ๗ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๓๙ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น แต่ในกรณีที่ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนภาษีให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับและอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๑ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

ส่วนที่ ๘ การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๑๔๒ เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓๒ หรือระยะเวลาที่ให้นยื่นฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๑๓๓ และตลอดระยะเวลาที่ทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือพิจารณาคดีของศาล เว้นแต่เป็นของสดของเสียได้ ให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะขายได้ทันทีโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๓ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรืออธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๔ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้างให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๕ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๔๓ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๑๔๖ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัดและขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๗ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้รัฐมนตรีสั่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัด และค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้รัฐมนตรีสั่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

ส่วนที่ ๙ การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๔๘ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้า ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษี

ภาษีที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่งถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๔๙ ให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากรส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๑๔๘ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นได้

หมวด ๑๑

คาร์บอนเครดิต

ส่วนที่ ๑ การจัดการและใช้คาร์บอนเครดิต

มาตรา ๑๕๐ คาร์บอนเครดิตถือเป็นทรัพย์สินและสามารถโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

มาตรา ๑๕๑ คาร์บอนเครดิตที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ภายในประเทศหรือวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นคาร์บอนเครดิตจากโครงการการลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นภายในประเทศและได้รับการรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

มาตรา ๑๕๒ การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ ต้องสอดคล้องกับกรอบความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้อนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บให้เป็นไปตามที่ประกาศกำหนด

(๒) ปรับข้อมูลบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศในการแสดงผลการดำเนินงานและการบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ เพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำของผลการลดก๊าซเรือนกระจกจากคาร์บอนเครดิตที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ และรายงานข้อมูลตามแนวปฏิบัติของความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) การดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศตามที่ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๓ ให้องค์การจัดให้มีระบบตรวจวัด รายงาน และทวนสอบปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้การรับรองคาร์บอนเครดิตสำหรับการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ภายในประเทศและวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ ตลอดจนระบบทะเบียนสำหรับติดตามการถ่ายโอนและการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ส่วนที่ ๒ ธุรกิจและบริการคาร์บอนเครดิต

มาตรา ๑๕๔ การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งคาร์บอนเครดิต ให้เป็นไปโดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ผ่านศูนย์ซื้อขาย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ตามแต่กรณี

(๒) การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งคาร์บอนเครดิตโดยตรงระหว่างบุคคลหรือแบบผู้ซื้อผู้ขายตกลงกันโดยตรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการองค์การประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๕ การโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งคาร์บอนเครดิตตามความในมาตรา ๑๕๔ ให้มีผลต่อเมื่อจดทะเบียนกับองค์การตามระเบียบที่องค์การประกาศกำหนด

การจดทะเบียนการโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นซึ่งคาร์บอนเครดิตตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าการจดทะเบียนดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มาตรา ๑๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจคาร์บอนเครดิตต้องขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจคาร์บอนเครดิตกับ คณะกรรมการองค์การ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการองค์การประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๗ ผู้ให้บริการรับรองคาร์บอนเครดิตตามมาตรฐานอิสระจากกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจก ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ต้องมีมาตรฐานในการให้การรับรองคาร์บอนเครดิตไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่องค์การกำหนด และมีหน้าที่รายงานการดำเนินการต่อองค์การตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่องค์การประกาศกำหนด

หมวด ๑๒

การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ส่วนที่ ๑ การจัดทำข้อมูลและองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการวางแผนและขับเคลื่อนการดำเนินการ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มาตรา ๑๕๘ ให้กรมร่วมกับหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้จัดทำและเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ ด้านภูมิอากาศของประเทศซึ่งประชาชนเข้าถึงได้ในศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของ กรม โดยอย่างน้อยต้องปรากฏข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลภูมิอากาศ โดยอย่างน้อยประกอบด้วย ข้อมูลภูมิอากาศตรวจวัดในอดีต ข้อมูลการติดตาม สถานการณ์ภูมิอากาศ ข้อมูลการคาดการณ์สภาพอากาศระยะสั้นและระยะกลาง ภาพฉายการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศระยะยาว

(๒) ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภูมิอากาศหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) แนวทางและตัวอย่างการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) ผลการดำเนินงานด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๕) รายการอื่นตามที่กรมประกาศกำหนด

การนำเสนอข้อมูล และการปรับปรุงข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นปัจจุบัน ให้เป็นไปตามที่กรมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๙ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศของประเทศให้กรมมีอำนาจ เข้าถึง หรือเรียกข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานอื่นของรัฐที่ครอบครองข้อมูลนั้นหรือมีอำนาจเรียกข้อมูลนั้นตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๖๐ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมอุตุฯ มีหน้าที่ในการจัดทำฐานข้อมูลภูมิอากาศของประเทศตามมาตรา ๑๕๘ (๑)

มาตรา ๑๖๑ ให้กรมร่วมกับหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นและคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร การท่องเที่ยว สาธารณสุข การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์ หรือด้านอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจะประเมินเป็นรายพื้นที่หรือภาคส่วนก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลการคาดการณ์ภูมิอากาศของประเทศ

(๒) ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลสถิติทางเศรษฐกิจและสังคม วิธีการประเมินผลกระทบและความเสี่ยง

(๓) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพที่อาจเกิดแก่ประชาชนและชุมชน

(๔) ระดับของผลกระทบที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด หรือภาคส่วนหนึ่งภาคส่วนใดเป็นการเฉพาะ

ให้กรมเสนอผลการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเผยแพร่ผลการประเมินดังกล่าวในศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมตามมาตรา ๑๕๘ ด้วย

ความร่วมมือตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามรูปแบบและวิธีการที่กรมกำหนด

มาตรา ๑๖๒ ให้กรมแจ้งผลการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบตามมาตรา ๑๖๑ ไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการป้องกันและรับมือความเสี่ยงและผลกระทบ รวมทั้งแจ้งให้ประชาชนรับทราบตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้อำนาจดำเนินการป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยง หรือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้กรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป

มาตรา ๑๖๓ เพื่อประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้องค์กรของรัฐมีหน้าที่และอำนาจจัดส่งหรือเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบ ตลอดจนข้อมูลการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานนั้น ให้แก่กรมตามที่กรมร้องขอ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้จัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่งในรูปแบบดิจิทัล ให้กรมจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้นกับหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลนั้น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระเบียบตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลด้วย

มาตรา ๑๖๔ ในกรณีที่กรมเห็นว่าข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ไม่เพียงพอสำหรับการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ กรมอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสำรวจ จัดเก็บ จัดทำและจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบเพิ่มเติมให้กรมก็ได้

การสำรวจ จัดเก็บ จัดทำและจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานรัฐดังกล่าวภายใต้มาตรา ๑๖๓

มาตรา ๑๖๕ เมื่อมีความจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ให้เอกชนรายงานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามมาตรา ๑๖๑ ให้กระทำโดยการออกกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จำพวกของบุคคลที่ต้องรายงานข้อมูล
- (๒) ข้อมูลที่ต้องรายงาน
- (๓) วิธีการรายงานข้อมูล
- (๔) กำหนดระยะเวลาการรายงานข้อมูล
- (๕) หน่วยงานของรัฐที่บุคคลต้องรายงานข้อมูลให้สำหรับข้อมูลแต่ละประเภท
- (๖) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล

ข้อมูลตาม (๒) ต้องเป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และกรมและหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๖๓ ไม่อาจได้ข้อมูลนั้นมาโดยวิธีการอื่น หรือหากใช้วิธีการอื่นจะเป็นภาระแก่รัฐเกินความจำเป็น

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิคหรือเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐ ตาม (๖) กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา ๑๖๖ ในกรณีที่เกิดปัญหาความขัดแย้งหรืออุปสรรคในการดำเนินงานตามความในหมวด ๑๒ ส่วนที่ ๑ นี้ ให้กรมหารือกับหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องและรายงานปัญหาความขัดแย้งหรืออุปสรรคไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อยุติข้อพิพาทหรือสั่งการตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๒ การจัดทำและขับเคลื่อนแผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มาตรา ๑๖๗ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนนโยบายเรียกว่า “แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน และวางแผนขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดความสูญเสียและความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ

แผนการปรับตัวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บท เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้กรมเผยแพร่แผนดังกล่าวต่อสาธารณะผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม

มาตรา ๑๖๘ ในการจัดทำแผนการปรับตัวคณะกรรมการอย่างน้อยต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ผลการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบตามมาตรา ๑๖๑ ระดับความรุนแรงของผลกระทบและความจำเป็นเร่งด่วน
- (๒) ผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนฉบับก่อนและข้อมูลความรู้ที่ดีที่สุดในปัจจุบัน
- (๓) นโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) กฎหมายของประเทศไทย พันธกรณีระหว่างประเทศ และหลักการสากลที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพที่อาจเกิดแก่ประชาชนและชุมชน
- (๖) ความพร้อมและงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามแผน

มาตรา ๑๖๙ แผนการปรับตัวต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงานด้านการปรับตัวเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเป้าหมายด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร การท่องเที่ยว สาธารณสุข การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์ หรือด้านอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) แนวทางและมาตรการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่สมควรดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงการกำหนดหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามแนวทางหรือมาตรการดังกล่าว

(๓) กำหนดระยะเวลาและตัวชี้วัดของการดำเนินการตามแนวทางและมาตรการเพื่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) รูปแบบ วิธีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการตามแผน

มาตรา ๑๗๐ ให้กรมโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกาศกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักรายสาขาภายใต้แผนการปรับตัว และประสานหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักรายสาขาดำเนินการร่วมกับกรมในการจัดทำแผนปฏิบัติการที่เรียกว่า “แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย” เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานและขับเคลื่อนการดำเนินงานรายสาขาให้สอดคล้องกับแผนการปรับตัว โดยแผนปฏิบัติการต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดระยะเวลาการใช้บังคับ

(๒) ผลการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบรายสาขา

(๓) เป้าหมายของการดำเนินงานด้านการปรับตัวรายสาขา

(๔) นโยบายและมาตรการเพื่อปรับตัวตามเป้าหมาย

(๕) การประมาณการงบประมาณสำหรับการปฏิบัติตามแผน

(๖) กำหนดระยะเวลาการดำเนินนโยบายและมาตรการตาม (๔)

(๗) แนวทางการดำเนินงานร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัวตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ และให้กรมเผยแพร่แผนดังกล่าวต่อสาธารณะผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรม

มาตรา ๑๗๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๐ ในกรณีที่จังหวัดหรือท้องถิ่นใดได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามการประเมินผลกระทบและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามมาตรา ๑๖๑ ให้จังหวัดหรือท้องถิ่นนั้นโดยการสนับสนุนของกรม จัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น

ในกรณีที่จังหวัดหรือท้องถิ่นที่ยังไม่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่ประสงค์จะเริ่มจัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น ให้จังหวัดหรือท้องถิ่นนั้นสามารถร้องขอต่อกรม เพื่อหาแนวทางสนับสนุนในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และวิถีชีวิตของชุมชนและประชาชนในจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น หรือลักษณะเฉพาะของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย โดยให้มีการวางแผนจัดทำร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนที่ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบในจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๑๗๒ ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจในการริเริ่ม ผลักดัน และประสานให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามแผนการปรับตัวแผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว หรือแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น ดำเนินการพัฒนา และแก้ไขนโยบาย กฎหมาย หรือกฎระเบียบให้สอดคล้องกับการดำเนินงานขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายตามแผนดังกล่าว

มาตรา ๑๗๓ เพื่อประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว และแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น ให้กรมมีหน้าที่และอำนาจในการติดตามและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว แผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น ของหน่วยงานของรัฐ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนดังกล่าวรายงานผลการดำเนินการให้กรมทราบภายในระยะเวลาและตามรายการที่กรมประกาศกำหนด

ให้กรมจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว และแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น เสนอต่อคณะกรรมการทราบอย่างน้อยทุกสองปี โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความคืบหน้าในการดำเนินการ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา และให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวต่อสาธารณะผ่านศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านภูมิอากาศหรือระบบสารสนเทศของกรมด้วย

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าการดำเนินการของหน่วยงานใด ไม่สอดคล้องกับแผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว แผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น หรือมีความคืบหน้าการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนดังกล่าว คณะกรรมการอาจสั่งให้กรมหารือกับหน่วยงานนั้น เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคให้ได้ข้อยุติ หรืออาจมีข้อเสนอแนะการดำเนินการไปยังรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานนั้นก็ได้

ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่รายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนการปรับตัว แผนปฏิบัติการด้านการปรับตัว แผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น หรือมีปัญหาอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการตามแผนดังกล่าว หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างการปฏิบัติตามแผนกับการดำเนินการตามนโยบายที่สำคัญอื่นของรัฐ ให้คณะกรรมการรายงานปัญหาอุปสรรคหรือความขัดแย้งนั้น ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑๓

มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๗๕ ให้คณะกรรมการจัดให้มีมาตรฐานกลางในการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า “มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม” ที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจตรงกันและมีจุดยึดโยงให้นำไปใช้อ้างอิงในการประเมินสถานะการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ วางแผนเชิงกลยุทธ์ กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการ รวมถึงจัดสรรและใช้จ่ายเงินทุนได้อย่างมีมาตรฐานสอดคล้องกัน

การจัดทำมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง สามารถแบ่งการดำเนินการเป็นระยะตามความเหมาะสมกับบริบทและความจำเป็นของประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการจัดทำมาตรฐานดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๗๖ มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในแต่ละระยะ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ขอบเขตและวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมของการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

(๒) ขอบเขตและหลักการของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีนัยสำคัญต่อผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินรายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

(๔) เงื่อนไขและตัวชี้วัดสำหรับวิธีการประเมินรายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

(๕) กรอบหลักการประเมินผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมด้านอื่น ๆ

มาตรา ๑๗๗ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมมาบังคับใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำนโยบาย แผน แผนปฏิบัติการ หรือมาตรการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว หรือการส่งเสริมการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศและของหน่วยงานรัฐในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๒) การใช้จ่ายเงินของกองทุนตามมาตรา ๒๒

(๓) การรายงานข้อมูลของนิติบุคคลควบคุมภายใต้ระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๘๖

(๔) กรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๑๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๗๘ ผู้ใดไม่จัดเก็บหรือรายงานข้อมูลกิจกรรมตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้งเตือนตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม โดยไม่มีเหตุอันสมควร มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๗๙ ผู้ใดจงใจรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อมูลอันพึงรายงานตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสามพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดนำส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๕๔ โดยเจตนาให้ข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อมูลอันพึงรายงาน มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๘๑ ผู้ใดไม่นำส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือฝ่าฝืนประกาศของกรมตามมาตรา ๕๔ หรือไม่ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๘๒ หน่วยงานทวนสอบและผู้ทวนสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่รายงานผลการทวนสอบตาม มาตรา ๖๐ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๙ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อมูลอันพึงรายงาน มีความผิดทางวินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใด จะสูงกว่า

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดไม่เก็บรักษารายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๖๒ มีความผิดทางวินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดไม่ให้ความร่วมมือตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะได้ ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดไม่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๗๙ วรรคสาม มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดทำให้ตนเองหรือทำให้ผู้อื่นได้รับการจัดสรร การจัดสรรเพิ่มเติม การเปลี่ยนแปลงสิทธิ ในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามมาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๔ โดยมีขอบด้วยกฎหมาย มีความผิดทางวินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใด จะสูงกว่า

มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดไม่แจ้งข้อมูลตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๘๘ นิติบุคคลควบคุมใดไม่คืนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือคืนสิทธิในการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกแต่ไม่ครบตามมาตรา ๙๑ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยจำนวนไม่เกินสามเท่าของ ราคาเฉลี่ยของสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จัดสรรโดยการประมูลในระยะปีดำเนินการที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้นของจำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ไม่คืนหรือคืนไม่ครบ

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดคืนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรา ๙๑ โดยใช้สิทธิในการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกแบบหักกลับตามมาตรา ๙๓ หรือขอใช้สิทธิในการขอลดหย่อนตามมาตรา ๙๕ โดยมีขอบด้วย กฎหมาย มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับ จากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดไม่ส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสินค้านำเข้าตามมาตรา ๑๐๕ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดส่งรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสินค้านำเข้าตามมาตรา ๑๐๕ โดยเจตนาให้ข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อมูลอันพึงรายงาน มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของกรมตามมาตรา ๑๐๕ หรือไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๙๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๐ และมาตรา ๑๑๕ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๙๔ ผู้ใดไม่ชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามมาตรา ๑๐๗ และ มาตรา ๑๑๓ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยจำนวนไม่เกินห้าล้านบาท หรือสามเท่าของมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าว แล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๙๕ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๙๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๙๗ ผู้ใดประกอบธุรกิจคาร์บอนเครดิตโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับองค์การตามมาตรา ๑๕๖ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๙๘ ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๙๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และถ้าค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท กำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน มีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะไม่น้อยกว่าสองคน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๐๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) (๓) และวรรคสอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐๑ ในวาระเริ่มแรก เพื่อให้การดำเนินการด้านนโยบายและแผนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความต่อเนื่อง ให้แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๙๓ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นแผนแม่บทตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒ และยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นแผนลดก๊าซเรือนกระจกตามพระราชบัญญัตินี้ และให้แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นแผนการปรับตัวตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีการทบทวนแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐๒ บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศ ที่ออกตามความในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐๓ การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามหมวด ๖ ส่วนที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๐๔ เพื่อเป็นการบรรเทาการชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนตามมาตรา ๑๑๓ ในสองปีแรกของการดำเนินการกลไกการปรับราคาคาร์บอนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเว้นการชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนสำหรับผู้นำเข้า

มาตรา ๒๐๕ ในระหว่างที่หมวด ๔ กองทุนภูมิอากาศยังไม่มีผลใช้บังคับ หากมีรายได้หรือเงินอื่นใดที่กฎหมายนี้บัญญัติให้เป็นเงินและทรัพย์สินของกองทุน ให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้นั้นนำฝากเงินดังกล่าวไว้ในบัญชีแยกเฉพาะ และเมื่อหมวด ๔ มีผลใช้บังคับแล้วให้ออนเงินดังกล่าวเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บัญชีพิกัดอัตราภาษีคาร์บอน

พิกัดประเภทสินค้า	หน่วยสินค้า	ภาษีคาร์บอน (บาท/หน่วยสินค้า)
๑. น้ำมันเบนซินออกเทน ๙๑	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๘๐
๒. น้ำมันเบนซินออกเทน ๙๕	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๘๐
๓. แก๊สโซฮอล์อี ๑๐ ออกเทน ๙๑	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๗๒
๔. แก๊สโซฮอล์อี ๑๐ ออกเทน ๙๕	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๗๒
๕. แก๊สโซฮอล์อี ๑๐ ออกเทน ๙๕ (ชนิดพิเศษ)	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๗๒
๖. แก๊สโซฮอล์อี ๒๐	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๖๔
๗. แก๊สโซฮอล์อี ๘๕	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๑๒
๘. น้ำมันก๊าด	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๑๐๐
๙. น้ำมันอากาศยาน ๑๐๐/๑๓๐	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๑๐๐

พิกัดประเภทสินค้า	หน่วยสินค้า	ภาษีคาร์บอน (บาท/หน่วยสินค้า)
๑๐. น้ำมันอากาศยานเจท เอ ๑	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๑๐๐
๑๑. ดีเซลพื้นฐาน	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๑๐๐
๑๒. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๗	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๙๓
๑๓. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๗ (ชนิดพิเศษ)	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๙๓
๑๔. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๗ (ชนิดพิเศษ) ยูโร ๕	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๙๓
๑๕. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๑๐	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๙๐
๑๖. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๑๐ (ชนิดพิเศษ)	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๙๐
๑๗. ดีเซลหมุนเร็ว ปี ๒๐	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๘๐
๑๘. ดีเซลต่อเนื่อง	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๑๐๐

พิกัดประเภทสินค้า	หน่วยสินค้า	ภาษีคาร์บอน (บาท/หน่วยสินค้า)
๑๙. ดีเซลกำมะถันสูง	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๑๐๐
๒๐. น้ำมันเตา	ลิตร เศษของลิตรให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๑๒๐
๒๑. แอลพีจี	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๘๐
๒๒. โพรเพน	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๒๓. บิวเทน	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๒๔. ยางมะตอย	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๒๕. ก๊าซธรรมชาติ	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๘๐
๒๖. ก๊าซธรรมชาติเหลว	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๘๐
๒๗. แอนทราไซต์	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐

พิกัดประเภทสินค้า	หน่วยสินค้า	ภาษีคาร์บอน (บาท/หน่วยสินค้า)
๒๘. ปิฐมินัส	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๒๙. ถ่านโค้ก	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๓๐. ลิกไนต์	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๓๑. ถ่านอัดและอื่น ๆ	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๑๒๐
๓๒ อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๑๒๐